

Fiskeriministeriet, Indenrigsministeriet, Justitsministeriet, Landbrugsministeriet, Udenrigsministeriet, Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Beklædningsindustriens Sammenslutning, Cigar- og Tobaksfabrikanternes Forening af 20. juni 1875, Danmarks Tekniske Højskole, Dansk Ingeniørforening, Dansk Teknologisk Institut, Danske Reklamebureauers Brancheforening, Håndværksrådet, Ingeniør-Sammenslutningen, Larsen & Birkeholm A/S, MEDIF – Medicinimportørforeningen, MEFA Foreningen af danske Medicinfabrikker, Patentankennævnet og VSOD Vin og Spiritus Organisationen.

Lovudkastet har herefter på ny været behandlet i Det rådgivende Udvalg for Industriel Ejendomsret.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser.

Lovforslaget skønnes ikke umiddelbart at få økonomiske eller ressourcemæssige konsekvenser. Ikraftsættelsen af kapitel 8 må påregnes at indebære administrative og økonomiske konsekvenser, som ikke kan opgøres på indeværende tidspunkt.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser:

Kapitel 1

Til § 1

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 1, stk. 1 og 3. Der er dog ikke som i den gældende lov krav om, at indehaveren af et varemærke skal være erhvervsdrivende. Enhver juridisk eller fysisk person kan således få et varemærke registreret. Det ligger i varemærkets natur, at det benyttes erhvervsmæssigt.

Til § 2

Stk. 1 svarer til den gældende lovs § 1, stk. 2, og er udformet i overensstemmelse med direktivets artikel 2. Den gældende lov nævner ikke »varens form«, der i praksis har været dækket af udtrykket »varens udstyr«. Duft- og lydssymboler kan af praktiske grunde ikke registreres, men de kan efter omstændighederne være beskyttet efter anden lovgivning, navnlig mærkedsføringsloven. At et tegn kan gengives »grafisk« indebærer i øvrigt blot, at det er egnet til aftryk på papir. Tredimensionale figurer m.v. kan gengives grafisk.

Stk. 2 omhandler de samme forhold som den gældende lovs § 5, men er udformet i overensstemmelse med direktivets artikel 3, stk. 1, litra e. Bestemmelsens nøjagtige indhold forudsættes i det hele fastlagt i overensstemmelse med den kommende fælleseuropæiske praksis.

Til § 3

Bestemmelsen angiver udtømmende, hvordan en varemærkeret stiftes.

Nr. 1 svarer til den gældende lovs § 1, stk. 1.

Nr. 2 er indsat for at klargøre, at varemærkeret også kan opnås ved brug, hvilket kun fremgår indirekte af den gældende lovs § 3, stk. 3.

Stk. 2 omfatter alle de forhold, der kan være til hinder for varemærkerettens stiftelse, ikke blot manglende særpræg. Disse forhold er nærmere præciseret i forslaget § 13 og § 14.

Stk. 3 fastslår, at såfremt mærket ikke ved ibrugtagningen har fornødent særpræg, stiftes retten først, når og hvis varemærket opnår adskillelsesevne gennem anvendelsen.

Til § 4

Stk. 1 svarer til den gældende lovs § 4, stk. 1, 1. pkt., og er i overensstemmelse med direktivets artikel 5, stk. 1b.

Tilføjelsen om, at der ved vurderingen af forvekslelighed skal tages hensyn til risikoen for, at forbrugere kan antage, at der er en forbindelse mellem varemærkerne, er formelt en nydannelse, men også efter hidtidig retspraksis har der kunnet lægges vægt på dette forhold.

Stk. 2 er i overensstemmelse med direktivets artikel 5, stk. 2. Bestemmelsen er mindre restriktiv end den gældende lovs § 6, stk. 2, litra a, og b, hvilket er i god overensstemmelse med den internationale udvikling, der giver et bedre værn for de kendte mærker, end tilfældet har været efter hidtidig dansk retspraksis.

Stk. 3 svarer til den gældende lovs § 4, stk. 1, 2. pkt., og er i overensstemmelse med direktivets artikel 5, stk. 3.

Til § 5

De nævnte begrænsninger i indehaverens rettigheder er i overensstemmelse med gældende ret. Nr. 1 svarer i sit indhold til gældende lovs § 3, stk. 1, og nr. 3 svarer i sit indhold til gældende lovs § 4, stk. 2. Den gældende lov indeholder ikke en tilsvarende opremsning af eksempler som i nr. 2, men hidtidig praksis har været i overensstemmelse hermed. § 5 er i overensstemmelse med direktivets artikel 6, stk. 1.

Til § 6

Ordlyden svarer til direktivets artikel 7. Bestemmelsen fastslår principperne for konsumtion, som i den gældende danske lov kun fremgår indirekte af § 4, stk. 3.